

[Alice Faber]

til noget, så snart man har fundet ud af, om der er mulighed for familiesammenføring?

Med hensyn til direktoratets bemanning har jeg forstået på forsamlingen her i dag, at man er indstillet på, at direktoratet skal have nogle flere medarbejdere. I den forbindelse synes jeg, det er vigtigt, hvis man er indstillet på, at direktoratet i nogle overgangsperioder skal have medarbejdere fra andre afdelinger, at man er meget opmærksom på, at man ikke i de andre afdelinger, som ikke får nye medarbejdere i stedet for de medarbejdere, der bliver udlånt, kommer til at lægge flygtningeproblemet for had, fordi de andre skal arbejde noget mere. Jeg synes, at man skal være meget opmærksom på, hvordan man internt i justitsministeriet arbejder, når man flytter personale fra den ene afdeling til den anden.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til det, ministeren sagde i anden omgang. Det var ganske vist i det store og hele en gentagelse af redøgørelsen, men jeg havde ventet, at det ikke var kommet så kraftigt frem.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvordan vi skal stille os, hvis der nu kommer en massetilstrømning, har det allerede været nævnt af en af socialdemokratiets ordførere, hr. Torben Lund, at vi i udlændingelovens § 20 har en anvisning på, hvordan vi i så tilfælde skal bære os ad. Der må vi henvende os til og modtage hjælp gennem flygtningehøjkommissæren, og man kan føje til, at den praksis, der har været med hjælp til lande, altid har resulteret i, at andre lande er trådt til, måske ikke i så høj grad som ønskeligt var, men de er dog trådt til og hjælper. Så det er ikke korrekt, hvis ministeren fremstiller det på den måde, at det er for sent at gøre noget, hvis tilstrømningen fortsætter, for vi har allerede i loven en anvisning på det.

Jeg vil også gerne sige noget om dette, ministeren igen siger, at vi er helt enestående med hensyn til behandlingen af udlændinge. Ja vel, Danmark har på dette punkt nu en god stilling. Vi kan vel føje til, at Danmark før den nye udlændingelov havde en temmelig miserabel stilling sammenlignet med andre lande. Man kan måske minde om, at et af de få krav, der blev stillet til dansk lovgivning, da vi skulle ind i fællesmarkedet, ved-

rørte vores lov om udlændinges adgang til riget. Den var så ringe, at de andre EF-lande ikke kunne godtage den. Der blev faktisk ændret så lidt som overhovedet muligt.

Vi har nu bedret situationen betydeligt, men det er forkert, hvis man efter debatten her i eftermiddag skulle have den opfattelse, at Danmark er foran på alle punkter med hensyn til behandling af udlændinge. Må jeg pege på, at i Vesttyskland er asylretten ikke alene lovfæstet, men også grundlovssikret, men man må føje til, at den måde, de behandler de mennesker, der efter den vesttyske grundlov har ret til at blive behandlet som flygtninge, på, ikke er så god som den danske. I Sverige og Norge har en asylflygtning fra første færd adgang til at få fri advokathjælp. Det har han ikke i Danmark.

Det er nogle af de punkter, man kan pege på, og hvis ministeren vil fortsætte med denne diskussion og med denne påstand, så synes jeg, at vi i retsudvalget skulle bede om en sammenligning mellem Danmark og andre lande. Samlet må man nok indrømme, at det er rigtigt, at Danmark nu har en rimelig god stilling, og samlet kan man også godt sige, at det var ønskeligt, at de andre lande nu fik en lige så god lov som Danmark, men man kan ikke påstå, at vi på ethvert punkt er foran. Og hvorfor skulle det være sådan, at vi altid på dette område halser bagefter? Det gjorde vi i så mange år.

Må jeg endelig pege på det, jeg forsøgte at underbygge med mine oplysninger om, hvordan antallet af flygtninge stod i forhold til indbyggertallet, og det kan ikke bestrides, selv om der kan være forskellige oplysningsmåder. Det, der især er diskutabelt, er, om man tager alle asylansøgere med. Når så mange lande kan påvises at have bedre forhold, end vi har, så kan det vist ikke diskuteres, at Danmark ikke er særlig fremragende på dette punkt. Når man siger, at vi har en bedre lov – det er altså delvis rigtigt, samlet kan jeg såmænd godt acceptere det – så må man samtidig tilføje: men i den praksis, vi har, adskiller vi os ikke væsentligt fra andre lande, som vi gerne vil sammenlignes med, f.eks. Sverige og Norge, for ikke at gå længere væk, eller Schweiz.

Dohrmann (FP):